

Ohlášky – neděle 4. 5. 2025

Dnes prožíváme **3. neděli velikonoční.**

- Čtvrtek 8. 5. – **Památka Panny Marie, prostřednice všech milostí**
- Příští neděle 11. 5. 2025 bude **4. neděle velikonoční.**

- 8.5.25 18:00 **Chvály Doksany** - zvu vás srdečně společně oslavovat Pána a třeba se i za sebe přimlouvat. Těšíme se na společenství s vámi. Katka a Doxany worship ☺
- 10.5.25 Farnost Litoměřice pořádá **pouť do jubilejního kostela v Hejnicích**. Mše svatá tam bude od 10.30 hod. Kdo má zájem se připojit přihlaste se co nejdříve u mne nebo přímo u otce Jozefa Szeligy.
- **31.5.25** se koná diecézní pouť do Jablonného v Podještědí ke sv. Zdislavě. Je to příležitost navštívit jubilejní kostel. Hlavní celebrant je otec biskup Stanislav. Pro naši farnost je to příležitost ke **společné pouti farnosti**. Na stole u východu kostela je přihlašovací arch pro zájemce nebo mi pošlete email.
- Společná pouť farností Lovosice a Teplice **do Bohosudova se překládá** na 20.9.2025. Poznamenejte si prosím i tento termín do svých kalendářů.
- 11. října 2025 se koná **setkání Farních buněk Severočeského kraje** v Horní Polici. Prosím zájemce, rezervujte si tento termín.
- 14-15.11.25 se v Teplicích koná Kurz výroby biblických postaviček. Kdo má zájem rezervujte si tento termín v kalendáři.
<https://biblickedilo.cz/prace-s-bibli-a-kurzy/biblicke-postavicky/>

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00
	14:00 *
Út	16:30
bohoslužba slova	
St	16:30
Čt	8:00
Pá	16:30

*** Ne 14:00 - řeckokatolická bohoslužba**
(1. neděle v měsíci + o velkých svátcích)

Čtvrtek 7:30 - 8:00 adorace s výstavem
Nejsvětější svátosti

Sulejovice, filiální kostel Nejsvětější Trojice
3. neděle v měsíci v **8:00**

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.
Setkání nad Bibli v pondělí od 18 h na faře
Náboženství pro školní děti:
čtvrtek od 13:10 (děti před 1. sv. přijímáním)
a od 14:10 (starší děti)

Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice

IČO: 46772537
farnost.lovosice@seznam.cz
www.farnostlovosice.cz
www.facebook.com/farnostlovosice

P. Mgr. Ladislav Nádvorník SDB
farář
+ 420 603 845 460

Václav

č. 23 (2025)
4. 5. 2025

3. neděle velikonoční

Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích

51. Věty, které pozvedají a někdy zachraňují (Naslouchání Duchu Svatému)

A já požádám Otce a on vám dá jiného Přímlovce, aby byl s vámi na věky – Ducha pravdy, kterého svět nemůže přijmout, poněvadž ho nevidí ani nezná. Vy jej znáte, neboť s vámi zůstává a ve vás bude. (Jan 14,16–17)

Jsou věty, které vytahujeme všude, mravní zásady, rčení nebo přísloví. Některé jsou neškodné. Jiné mohou dodávat energii. Některé pocházejí z našich svatých knih: z Koránu, z Tóry, z Bible. Mohou také pocházet ze spirituálních nebo laických tradic. V běžném životě občas používáme věty, které jsou zároveň pravdivé a falešné. Například často slyšíme: „Je lepší se rozvést, než aby si manželé nerozuměli.“ Může to být pravda. Ale také je možné hledat cestu ke zlepšení vztahů a neúspěchu se vyhnout. Když budeme takhle věty hlásat pořád, naprogramujeme se, a nakonec je budeme naplňovat. „Ty se nikdy nezměníš“ je věta, za kterou by se mělo stavět před soud. Takovými řeči můžeme člověka dovést k sebevraždě. Jiné věty jsou moudré, například ta, která pochází z jedné La Fontainovy bajky a dosud se používá: „Neprodávej kůži z medvěda, když jsi ho ještě nezabil.“ Vychutnávám si věty, které nás pozvedají, pomáhají nám růst a dávají životu smysl.

O lásce

Jedna z vět, které mě nejvíc poznamenaly, které mi pomohly, proměnily mě, dodaly mi sílu, „nakoply mě“, je tato věta svaté Terezie: „Mým povoláním je láska.“ V téhle větě je skryta všeobjímající láska svaté Terezie. Je to také naše poslání, nás jako křesťanů. Mým posláním je láska. Přísluší i židovi, muslimovi, buddhistovi, ateistovi nebo agnostikovi. Je to naše poslání. My křesťané říkáme, že Bůh nám tuto lásku vdechuje. Umožňuje nám dělit se, milovat, odpouštět v jeho jménu.

O milosrdenství

Navštívil jsem koncentrační tábor v Mauthausenu. Zemřelo tam šest set tisíc obětí. Byli upáleni zažíva, zažíva pohřbeni, popraveni německými nacisty, deportovaní tam zažívali to nejhorší utrpení. Tábořem nás provázel jeden jeho bývalý obyvatel. Už dvacet let tam trávil každé léto. Ve francouzštině vyprávěl francouzským návštěvníkům, co zažil. Vzpomínám si, že mi bylo dvacet – byl jsem seminarista – a v našem autobuse někteří zvraceli hrůzou z toho, co jsme tam viděli a slyšeli. Průvodce uzavřel výklad slovy: „Kdo by to řekl, že jsme schopni dělat podobné věci!“ Je to zvláštní věta z úst oběti. Bylo od něj neskutečně velkorysé, že jako oběť dokázal cítit solidaritu se svým katanem a mluvit o tom, že všichni dokážeme dělat ty nejhorší věci. Takhle věta nás vyzývala k milosrdenství a pokoře. Zeptal jsem se toho bývalého vězně, jestli je

křesťan. Řekl mi: „Ne, po tom, co jsem zažil, nevěřím, že by Bůh mohl existovat.“ Ale přesto řekl tu krásnou větu, jednu z nejkrásnějších, které jsem v životě slyšel.

O toleranci

Voltaire: „I když s tebou nesouhlasím, budu se ze všech sil bit, abys mohl vyjádřit svůj názor, naprosto a zcela.“ Takhle krásná věta v sobě nese naslouchání, toleranci a respekt. Je to postoj bez jakékoliv podlézavosti. Zkrátka, i když s tebou, kamaráde, nesouhlasím, až do konce ti budu naslouchat a nebudu říkat: „Vypadni, jsi odpad, mazej domů k mamince.“ Takhle ohromná věta mi hodně pomáhá, když s někým nesouhlasím. Stane se mi, že mu skočím do řeči. Ten druhý mě požádá, abych ho nechal domluvit. A tak si vzpomenu na Voltaira.

O dělení

„Čím méně mám osobních potřeb, tím víc se mohu starat o potřeby druhých.“ Čím jsme chudší, tím víc se obohacujeme v boji za druhé. Když jsme zaujati svým majetkem, nemůžeme se starat o druhé. Jsme paralyzováni strachem, že nás někdo oloupí. Moje kancelář v Paříži byla vykradena už víc než dvacetkrát. Teď už mi to nevadí, protože všechno, co tam mělo cenu, už je dávno pryč. Nemám už skoro žádný majetek a žádné osobní potřeby. Mohu se tedy věnovat potřebám druhých.

O evangelizaci

Kterýkoliv věřící by mohl říct totéž o způsobu života – „žít tak, aby jen z mého života mohli ostatní usoudit, že není možné, aby Bůh neexistoval.“ Tuhle větu mám rád a chci podle ní žít. Můžeme se snažit přesvědčit druhé, jak jsme teologicky na výši, ale když nějaký muslim bude krásně prožívat svůj Korán, když křesťan bude prožívat své evangelium, budou lidé chtít vědět, odkud pochází to světlo, které věřící v sobě má.

O naslouchání

Jedno čínské přísloví praví: „Ten, kdo ví, nemluví. Ten, kdo neví, mluví.“ Evangelium říká: „Hanba jazyku, který způsobuje mnohé hříchy.“ Svatý Pavel také řekl: „Ten, kdo ovládá svůj jazyk, ovládá celé své tělo, je skoro svatý.“ Každou chvíli kritizujeme lidi za jejich zády. Ten, kdo ví, může zavřít pusu. Ignorant ji otevírá. Mluvíme až příliš.

Každý můžeme mít vnuknutí

Věta může být někdy zajímavá svým kontextem. V Paříži mě navštívil jeden známý mladík. Někdo zaklepe na dveře. Otevřu. Mladík poznává příchozího – hrozně se nesnášeli. Návštěvník projde dveřmi, odstrčí mě a vrhá se k tomu druhému. Vytahuje nůž a dává mu ho pod krk. Jsem jako zkamenělý. Říkám si: „Zabije ho.“ Na ostří se zaperlí krev. Přemýšlím, co říct. Bojím se, že se přestane ovládat a

podřízne ho. A v tu chvíli mi, jak věřím, při spěchal na pomoc Duch svatý. Řekl jsem: „Zabij ho, jestli chceš, ale venku!“ V tu chvíli útočník stáhl nůž, otřel ho a schoval do kapsy. Vyšel ven se slovy: „Čekám venku, ty parchante. Z úcty ke Guyovi tě odkrouhnu až venku, abych mu ušetřil problémy.“ Ten druhý, mrtvý hrůzou, utekl záchodovým okýnkem. Pak jsem ho znovu viděl až za deset let. Ten, kterému jsem zachránil život, se mě zeptal: „Guy, cos to řekl za větu, abys mi zachránil život?“ Neodvážil jsem se mu to říct a nechal jsem ho při tom, že jsem to už dávno zapomněl. Duch mi poslal tu smrtící větu, která zachránila člověka. Každý může mít vnuknutí. *(z knihy Guye Gilberta Evangelium podle svatého Iotra – 5. kapitola Posiluj svou spiritualitu)*

Texty k rozjímání – 3. týden velikonoční

Neděle 4. 5. – Jan 21,1-19: Evangelijní zpráva o zázračném rybolovu podle Jana se odehrává po vzkříšení. Petr Ježíše „poznal“, když museli pravdivě přiznat, že přes veškerou námahu nemají nic. Pán je nejen vede v jejich rybářském počínání, ale především je pozval k hostině jako při Poslední večeři. Teď teprve dostávají učedníci ucelenou představu o Kristově učení, smyslu jeho záměrů. Toto je setkání s živým Bohem a jeho jednáním. Tento Bůh povede církev. Proto až nyní dostává Petr otázku: „Miluješ mě?“ Milovat Boha znamená dát mu všechno... a všechno získat.

Pondělí 5. 5. – Jan 6,22-29: Kristus nabádá, abychom jej nehledali jen pro pohodu a duševní klid, popřípadě jen ke splnění našich tužeb. Dovolím Pánu poopravit své falešné představy?

Úterý 6. 5. – Jan 6,30-35: Ano, Kristus je chléb, který dává život. Přijetí eucharistie mi má dávat sílu pro Něj pracovat...

Středa 7. 5. – Jan 6,35-40: K těmto slovům se chci vracet, když přistupuji k Jeho stolu. Uvědomím si, že jsou příslibem radosti, která nikdy nekončí. I naději, že se u jednoho stolu všichni potkáme.

Čtvrtek 8. 5. – Jan 6,44-51: I dnes je Kristův chléb živý. Právě pro energii, která pramení z nás, kteří jej přijímáme. Nesmíme si jej nechat jen pro sebe...

Pátek 9. 5. – Jan 6,52-59: Uvědomím si: kdykoli přijímám, opakuje se ve mně svým způsobem vtělení Krista. Napadlo mě, že jsem v tom podobný jeho matce Marii?

Sobota 10. 5. – Jan 6,60-69: V dnešní době, která nabízí tolik cest a možností, chci souznít s Petrovým odhodláním. Během dne si několikrát Petrovu odpověď zopakuji!

Neděle 11. 5.

1. čtení: **Sk 13,14.43-52**

žalm: **Žl 100,2.3.5**

2. čtení: **Zj 7,9.14b-17**

evangelium: **Jan 10,27-30**